ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, Ἔ. ΟΣ ΙΔ - — ΑΡ. 14—214

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
7
ΙΟΥΝΙΟΥ 1939
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.05'— Δύσις 7.42"
Θεοδότου Ἱερομάρτυρος

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης χορηγεῖται ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν δάνειον 15 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τοῦ ὁποίου τὴν ἐτησίαν τοκοχρεωλυτικὴν ἐξυπηρέτησιν ἀναλαμβάνει τὸ Δημόσιον. Καὶ τὸ δάνειον αὐτὸ θὰ διαθεσθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐγκαταστάσεως καὶ ἀποστραγγιστικῶν εἰς τὸ πειραματικὸν καὶ ὑποδειγματικὸν ἀγρόκτημα τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξασκοῦνται πρακτικῶς οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, τῆς ὑπαχθείσης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Ὅταν ἱδρύθη τὸ δεύτερον ἑλληνικὸν πανεπιστήμιον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, κατὰ τὸ 1925, ἐκρίθη ὀρθῶς, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βορείου Ἑλλάδος, διὰ ν' ἀνταποκρίνεται πράγματι εἰς τὸν προορισμόν του, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα πρακτικώτερον ἀπὸ τὸν τῶν ἄλλων Πανεπιστημίων τῶν Ἀθηνῶν.

Οὕτως, εἰς τὸν πρῶτον ὀργανωτικὸν κανονισμὸν του περιελήφθησαν τμήματα ξένων γλωσσῶν καὶ φιλολογιῶν, βιομηχανικῆς χημείας, ἠλεκτρολογίας, γεωργικῶν ἐπιστημῶν καὶ δασολογίας ὡς καὶ τμῆμα κτηνιατρικῆς. Τὸ πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης προωρίζετο διὰ τὰς ἀνωτάτας σπουδὰς τῆς περιοχῆς τῆς κατ' ἐξοχὴν γεωργικῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ ἦτο προφανὲς ὅτι ἔπρεπε νὰ δοθῇ ὑπ' αὐτοῦ εἰδικὴ προσοχὴ εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐπιστήμας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ συστηματοποίησιν τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς. Ἐνοεῖται, ὅτι ἡ ἀρτία ὀργάνωσις τῆς διδασκαλίας τῶν ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν δὲν ἦτο δυνατὴ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀφοῦ ἦτο ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐνεωτέριζε κατὰ τοῦτο. Δύο ἔτη, ἐν τούτοις, μετὰ τὴν ἵδρυσίν του, τὸ 1927, προσηρτήθη εἰς τὸ νέον πανεπιστήμιον ἡ τέως ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦσα ἀνωτάτη δασολογικὴ σχολή, ὡς τμῆμα τῆς Σχολῆς τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, ἀργότερον δὲ ἀργανώθησαν ἐργαστήρια γεωπονικῆς χημείας, δασοκομίας, ὑλοχρηστικῆς, ξυλομετρικῆς καὶ δασικῆς ἐκτιμητικῆς καὶ δασικῆς πολιτικῆς καὶ διαχειριστικῆς.

Ὅταν, κατὰ τὸ 1927, προσηρτήθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἡ ἀνωτάτη δασολογικὴ σχολὴ Ἀθηνῶν εἶχεν ἀποφασισθῆ, ὡς λογικὴ συνέπεια, νὰ συγχωνευθῇ καὶ ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν μὲ τὸ Γεωπονικὸν τμῆμα του, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις ἐκείνη δὲν ἐπραγματοποιήθη τότε λόγῳ ἰσχυρῶν ἀντιδράσεων. Ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ συνεχωνεύθη μετὰ τοῦ Γεωπονικοῦ Τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης μόλις κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1937, καὶ, ἀνακοινῶν τότε τὴν συγχώνευσίν της ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, ἔλεγεν εἰς δημοσίας ἀναλύσεις του: «...Τὸ γεγονὸς καὶ μόνον ὅτι λειτουργεῖ ἐν μέσαις Ἀθήναις, ὥστε νὰ συνηθίζῃ ἀπὸ τὰ πρῶτα τους βήματα τοὺς νέους γεωπόνους εἰς τὴν τύρβην τῆς ζωῆς τῶν μεγαλοπόλεων καὶ ἡ παντελὴς ἔλλειψις πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπαρκοῦς μετεκπαιδεύσεως τῶν μαθητῶν τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς, ἐπιβάλλουν τὴν μεταφορὰν αὐτῆς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου πλέον συγκεντροῦται κατὰ κύριον λόγον ἡ γεωργικὴ προσπάθεια τῆς χώρας».

Οὕτω τὸ Γεωπονικὸν τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀπέδη πράγματι κέντρον ἐπιστημονικῆς ἀκτινοβολίας εἰς τὴν ὑπαιθρον τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Καὶ ἡ μὲν δασολογικὴ σχολὴ ἀπέκτησε δύο πρότυπα πανεπιστημιακὰ δάση — τὸ Περτούλι Θεσσαλίας καὶ τὸν Ταξιάρχην τῆς Χαλκιδικῆς — τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν ὡς δασικὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας τῶν φοιτητῶν τῆς Δασολογίας καὶ Προτύπου Δασοπονίας, ἡ δὲ Γεωπονικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου ἀπέκτησε τὸ πρότυπον πανεπιστημιακὸν ἀγρόκτημα, διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ὁποίου παραχωρεῖται ἤδη τὸ δάνειον τῶν 15 ἑκατομμυρίων. Πρόκειται περὶ ἀγροκτήματος ἐκτεταμένου, ὅπου διεξάγεται ἐπιστημονικὴ καλλιέργεια. Σημαντικόν, ἐν τούτοις, τμῆμα τοῦ ἐδάφους του αὐλακοῦται ἀπὸ χειμάρρους, οἱ ὁποῖοι, ὁσάκις τὰ ὄμβρια ὕδατα εἶνε περισσότερα τοῦ συνήθους, κατακλύζουν ἔκτασιν τριακοσίων περίπου στρεμμάτων, εἰς θάρος τῆς παραγωγῆς. Διὰ καταλλήλου ἀρδευτικοῦ καὶ ἀποστραγγιστικοῦ συστήματος, ὑπολογίζεται, ὅτι περὶ τὰ χίλια στρέμματα θ' ἀποδοθοῦν εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ οὕτω τὸ πανεπιστημιακὸν ἀγρόκτημα θὰ προσαυξηθῇ αἰσθητῶς εἰς ἔκτασιν, οἱ δὲ φοιτηταὶ τῆς Γεωπονικῆς θὰ ἔχουν εὐρύτερον πεδίον ἐξασκήσεως ἐπιστημονικῆς, ἡ ὁποία, πρέπει νὰ προστεθῇ, εἶνε προσοδοφόρος, ὅπως εἶνε προσοδοφόρος καὶ ἡ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς Δασολογίας ἐπιστημονικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν δύο προτύπων πανεπιστημιακῶν δασῶν τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Χαλκιδικῆς, τὰ ὁποῖα προανεφέραμεν.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐπιστημονικῆς καλλιεργείας καὶ ἐπιστημονικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν της. Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης ἀπέβη, ὡς ἦτο ἐνδεδειγμένον, τὸ φυτώριον τῶν εἰδικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῶν ἐπιστημόνων. Καὶ τὸ γεγονὸς καὶ μόνον, ὅτι τὸ πρότυπον πειραματικὸν ἀγρόκτημά του λαμβάνει δάνειον 15 ἑκατομμυρίων διὰ τὰ ἀναγκαῖα ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα πρὸς ἐπαύξησιν τῆς ὑποδειγματικῆς παραγωγῆς του μαρτυρεῖ ἐπαρκῶς περὶ τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις ἀποδίδει εἰς τὴν γεωργικὴν προσπάθειαν.

Τέχνη καὶ ζωή

Οἱ Ἀμερικάνοι μεγιστᾶνες

Ἤθη πολυεκατομμυριούχων

Οἱ μεγάλες περιουσίες ποὺ ἀθροίζονται μὲ πολλὲς ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια, ὁ μέγας πλοῦτος ποὺ παρουσιάζει μὲ ἀστρονομικοὺς ἀριθμοὺς, προξενεῖ πάντα ἕνα δέος στὸν κόσμο. Γι' αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ πειὸ ἐνδιαφέροντα βιβλία ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ γείνῃ νὰ διαβάσῃ αὐτὴ τὴν ἐποχή, εἶνε «Οἱ κύριοι τῆς Δημιουργίας», δηλαδὴ οἱ μεγιστᾶνες τοῦ χρήματος. Ἔργο ἑνὸς Ἀμερικάνου συγγραφέως, πειὸ ἔλκυστικὸ ἀπὸ κάθε περιπετειῶδες ρωμάντσο. Γιατί περιγράφει τὴν ζωὴ τῶν ἑκατομμυριούχων τῆς Ἀμερικῆς, τὴν ἐπίδρασιν ποὺ ἔχουν στὴν κοινωνικὴ ἐξέλιξη καὶ τὴν στάσιν ποὺ παίρνει ὁ κόσμος ἀπέναντί τους. Ἡ φαντασία τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ αὐτὸ τὸ δραμα τοῦ μεγάλου πλούτου καὶ μένει καταπλήκτη μπροστά του. Μιὰ περιουσία ἀπὸ πολλὰ δισεκατομμύρια δολλάρια καταντᾶ νὰ φαίνεται πεζότερο μῦθος παρὰ πραγματικότης. Καὶ ὅμως φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν ἀρκετὲς τέτοιες περιουσίες στὴν Ἀμερική.

Ἁπλὰ στὰ μεγάλα ὀνόματα ποὺ ἔφθασαν τὸν ἔχει ἁπλωθῆ σὲ ὅλο τὸν κόσμο, Μόργκαν, Ροκφέλλερ, Βάνδερμπίλτ, Κάρνετζυ, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ποὺ εἶνε γνωστὰ μόνο στὴν Ἀμερική. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι καὶ αὐτοὶ ποὺ εἶνε ἄγνωστοι στὴν Εὐρώπη, δὲν ὑστεροῦν σὲ πλοῦτο ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς μεγιστᾶνες. Μιὰ οἰκονομία γαλλικῆς καταγωγῆς ἐγκατεστημένη ἀπὸ τὸν παλιὸ καιρὸ στὴν Ἀμερική, ἔχει τόσα ὥστε θὰ μπορέσῃ νὰ συναγωνισθῇ μὲ τὶς πιὸ κρότερες Τράπεζες τῆς Εὐρώπης. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι πλούσιοι ποὺ εἶνε ἀληθινοὶ Κροῖσοι. Ὅλους αὐτοὺς οἱ Ἀμερικᾶνοι τοὺς ὀνομάζουν «Μεγάλους Μογγόλους». Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τώρα τελευταῖα, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν πρώτη περίοδο τῆς προεδρίας τοῦ Ροῦζβελτ, ὁ ρόλος τῶν Μογγόλων στὴν ἀμερικάνικη ζωὴ ἔχει ἐξασθενήσει καὶ ἀκόμη πολὺ πιθανὸν ὅτι καὶ οἱ μεγάλες περιουσίες ἔχουν ἐλαττωθῆ σημαντικά.

Ὁ ρόλος τῶν ἑκατομμυριούχων ἦταν ἀληθινὰ πολὺ μεγάλος στὰ τελευταῖα χρόνια τῆς προπολεμικῆς περιόδου καὶ στὰ δέκα πρῶτα χρόνια τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς. Σὲ αὐτὸ τὸ περίοδο ἀπὸ τριάντα ὁλόκληρα χρόνια, ποὺ ἡ Ἀμερικὴ εἶχε γνωσθῆ μιὰ καταπληκτικὴ εὐπορία, ὅπου ἡ ζωὴ χύριζε γύρω ἀπὸ τοὺς μεγάλους κεφαλαιούχους, ὅπως ἡ γῆ γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά της. Τὸ τελευταῖο ἔτος τῆς μεγάλης αὐτῆς εὐπορίας ἦταν τὸ 1928. Νόμιζε καθεὶς ὅτι τὸ χρυσάφι ἔτρεχε στὰ ρεῖθρα τῶν πεζοδρομίων καὶ τὸ εὐκολότερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου ἦταν νὰ ἔχῃ κανεὶς χρήματα. Ἡ φτώχεια καὶ ἡ ἀπλῆ ἔννοια ἀκόμα εἶχεν ἐξαλειφθεῖ.

Ὑπῆρχαν πάμπολλα χρηματιστηριακὰ γραφεῖα στοὺς κεντρικοὺς δρόμους ποὺ παρακολουθοῦσαν μὲ τὸ ἐνδιαφέρον τὴν κίνηση τῶν ἀξιῶν στὸ χρηματιστήριο. Καὶ ὅποιος ἤθελε ἔμπαινε μέσα, ἔκανε μιὰ κατάθεση ἀπὸ δέκα δολλάρια καὶ πήγαινε γιὰ νὰ χάσῃ ἢ νὰ κερδίσῃ μόνο ἀπὸ τὴν τύχη τῆς ἀγορᾶς. Ἡ ἀγορὰ ἦταν ἀνοικτὴ ἡμέρα καὶ νύχτα. Ἡ ἐξάπλωσις τῆς ἀγορᾶς ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τῶν περισσοτέρων βιομηχανικῶν ἑταιρειῶν εἶχαν φθάσει στὸ πενταπλάσιο τῆς πραγματικῆς τους ἀξίας κι' ἀκόμα περισσότερο. Ὑπῆρχε δηλαδὴ μεγάλη δυσαναλογία ἀνάμεσα στὴν οἰκονομικὴ κατάστασι τῶν χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν καὶ τὴν ἀξία τῶν «χαρτιῶν» καὶ ἡ δυσαναλογία ἦταν τόσο πολὺ μεγάλη, ὥστε ἦταν φυσιολογικὸς ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἀντίδρασις. δηλαδὴ ὁ ξεπεσμὸς τῶν τιμῶν. Καὶ ἦλθε πραγματικὰ ἀγριώτατος καὶ δημιουργήθηκε ἕνας πανικὸς πρωτοφανής, ποὺ ἔφερε μεγάλες καταστροφές.

Ὡς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ ρόλος ποὺ ἔπαιζαν οἱ Μεγάλοι Μογγόλοι ἦταν τεράστιος. Ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν ἐξαρτηθῆ τὰ πάντα, αὐτοὶ ἦταν τὸ κέντρο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ ὅταν ἦλθεν ὁ πανικὸς καὶ ἐπηκολούθησε ἡ κρίσις, τότε ἄρχισαν νὰ μὴν ἔχουν τὴν ἴδια σημασία ποὺ εἶχαν πρῶτα. Καὶ ὁ κόσμος σιγὰ-σιγὰ ἄλλαξε στάση ἀπέναντί τους. Δὲν ἐθεωροῦσαν πειὰ ὡς ἀγαθοποιοὺς δυνάμεις καὶ δὲν ἐθαύμαιναν δέος καὶ ἔκσταση μπροστά τους. Ἕνα εἶδος καταφρονήσεως καὶ ἀποστροφῆς διαδέχθηκε τὸν παλιὸ θαυμασμό. «Ὁ μοιραῖος Ὀκτώβριος» τοῦ 1929 ἔρριψε τὰ μεγάλα μυθικὰ πλούτια σὰ νὰ ἦταν χάρτινοι πύργοι.

Μιὰ ἀπὸ τὶς πλάνες τοῦ κόσμου, γράφει τώρα ὁ Ἀμερικάνος συγγραφεύς, εἶνε ὅτι νομίζει τοὺς πολυεκατομμυριούχους ἀνθρώπους εὐτυχισμένους, ποὺ περνᾶνε μιὰν ἥσυχη καὶ ἄνετη ζωὴ γεμάτη ἀπολαύσεις κ' εὐδαιμονίες. Πόσο μεγάλη εἶνε αὐτὴ ἡ πλάνη, εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ τὸ φαντασθῇ κανείς. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς τοὺς Μεγάλους Μογγόλους ζοῦνε μιὰ ζωὴ αὐστηρὰ ἀσκητικὴ καὶ ἀφιερωμένη ἀποκλειστικὰ στὴν ἐργασία. Εἶνε σκλάβοι τῶν μεγάλων περιουσιῶν, ποὺ ἔχουν ἀποκτήσει, αἰχμάλωτοι τῆς τύχης των. Ἐργάζονται διπλάσιον καιρὸ κάθε μέρα ἀπὸ τοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους, ἀγωνιοῦν ἀκόμη περισσότερο. Ἡ ἀγωνία τους εἶνε μεγάλη, ἡ ἀγωνία τῆς ἀπωλείας τῆς θέσεως τῶν ἀπεριόριστων δυνάμεων ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουν τὸ κύρος τῶν ἀνεξαρτήτων ἀνθρώπων. Ἡ ἀγωνία τῆς ἀπωλείας τῆς ἐξουσίας τῶν ἀνεξαρτήτων ἀνθρώπων εἶνε ἡ μεγαλυτέρα ἀπὸ ὅλες τὶς ἀγωνίες ἀνθρώπου

Θεάματα

ΟΡΦΕΑ. Ἀνέτου Ἀλέξανδρα.
ΡΕΞ. «Κίμωρις» τοῦ Λαζαρώφ.
ΚΙΝΕΑΡ. Ἐπιλογὲς κλπ. ἀπὸ 10 π.μ.
ΣΙΝΕΜΟΝ. Κωμῳδία καὶ ἐπιλογὲς.
ΑΤΤΙΚΟΝ. Ἔρως νοσταλγίας.
ΑΘΗΝΑΙ. «Ἀγάπη ἀνέμων καὶ βροχῆς».
ΑΚΡΟΠΟΛ (Ἑλληνικὸς). «Ἀλλοῖος χωρὶς εἰδικὸ».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ ἱστορία γράφεται τὴν νύχτα».
ΑΣΤΟΡΙΑ. «Μικρὰ λαμπετάδα».
ΕΝΩΣΙΣ. «Γρεκὶ καὶ Κοκαλᾶ».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀγάπη ἀνέμων κλπ.».
ΕΛΠΙΣ. «Ἀγάπη ἀνέμων κλπ.».
ΕΡΜΗΣ. «Ἐπιστολὲς ἐπιγνωσίας».
ΦΗΣΥΣ. «Σὲ τὴ φλογὲς τῆς Σιγγινοῦ».
ΨΥΧΕΙΑ. «Ὁλὸν γιὰ τὸ κόσμο».
ΚΥΒΕΛΗ. «Πέρσεφ τοῦ Κοσοκεντίου».
ΑΛΟΥ. «Μαφιόζοι χωρὶς ἔρωτα».
ΑΙΤΝΟ. «Μεθυσμένες ἀγάπες».
ΑΝΤΙΟΠΗ. «Ἀγάπη ἀνέμων κλπ.».
ΡΟΔΑ. «Ἀνάμεσα σὲ δύο κυβέλες».
ΝΙΚΗ. «Ἐλεφαντένιος πύργος».
ΝΙΡΒΑΝΑ. «Πέρασε ἀγάπη, τρόπος δὲν ὑπάρχει».
ΝΕΠΟΛΙ Σ. «Ο ρυτῆρας κορίτσια».
ΟΡΦΕΥΣ (Ἑλληνικὸς). «Ἡ σκιὰ τοῦ κυρίου».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Τελευταῖοι ἀνάλαφοι».
ΠΑΛΑΙΟΝΗΣΙΑ. «Ἔρωτας ἀνέμων».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ἀνθρώπος τῆς ἡμέρας».
ΠΑΡΑ. «Ἀλτσιστοῦδες λόγοι».
ΠΕΡΟΥΣΕ. «Ὁ Μίστερ Μόσο στὴν κηφήνα».
ΠΕΡΣΕΥΣ. Ἡ θυρωρὸς τῆς ἀγάπης».
ΡΙΑΛΤΟ. «Τὸ ἄνοιξε ἕνα κορίτσι».
ΡΟΥΤΑΝ. «Ἐγκλεῖστοι ἀθῶοι».
ΡΟΣΙΚΛΑΙΡ. «Τὸ μπαρ τῶν θαλασσοκλεφτῶν».
ΣΙΝΕ ΠΑΡΚ. «Ἀγνοῦμαι».
ΣΙΝ ΑΜΡΡ. «Ἡ κυρία κοντὰ τοῦ κατσίκοκλεφτη».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ὁ κ. μὲ τὸ σέβ. ἀκροατήριο».
ΤΑΙΝΙΑ (Ἑλλ.). «Ὁ ἄνθρ. κοὶ κ. ἡ χαρμόσυνη».

Πειραιὼς καὶ Προάστιον

ΒΑΚΑΝΙΑ. «Μπουκέτο».
ΟΛΕΙΟ. «Ἔτσι γεμὰτο τὸν Ὄλυμπο».
ΠΑΛΑΣ. «Μιὰ ζωὴ γεμάτη».
ΣΙΝΕΠΤΙ. «Κορφιόμου μονολιθίνα».
ΚΑΛΙΠΑΤΕΡΑ. «Ἀγάπη ἀνέμων κλπ.».
ΦΑΝΤΑΣΙΟ. «Ἔρως θυελλῶν κὶ ζέφυρος».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Ἡ ἀνέμπνευστη ἔρως».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Χαρ.). «Ἡ ἀνέμπνευστη ἔρως».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαρ.). «Ἔρωτας ἀ τρομερὸς».
ΒΥΟΛΑ. «Μὲ χρυσὴ κορδέλα».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ὁ κουρσάρος».

Διευθυντὴς καὶ Ὑπευθυνος
Εμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Ἐκδίδεται — Ἐκτυπώνεται ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἡ Πρωΐα» Ἀθηνῶν 25 Ἀλεξάνδρας 29, ἔνεκα σχεδὸν Δημοσίου Μαιευτηρίου Δεκαετὲς 3—1 κοπ. καὶ 5—1 μ. β. Τηλέφωνον 24-558

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Ἔως τὴν Κυριακὴν
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
τῆς περιβλέπτου κωμῳδίας
Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΟΥ
τοῦ θιάσου ἀνανκορούτς τὴν Δευτέραν διὰ Θεσσαλονίκην
Λύριον
ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΘΡΙΑΜΒΟΣ
ΣΗΜΑΙΝΕΙ
Εἰκονογράφηση πλουσία
Μυθιστόρημα — διαλεκτά
Χαρτὶ ἐιδικὸ
Ἐμφάνιση ἀρίστη
Ἕνας πραγματικὸς θρίαμβος τοῦ περιοδικοῦ τύπου
ΣΤΟ ΘΡΙΑΜΒΟ
συνεργάζονται οἱ καλύτεροι μας λογοτέχναι καὶ δημοσιογράφοι
ΜΗΝ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΤΕ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Ν' ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ
ΤΟΝ ΘΡΙΑΜΒΟΝ
Διευθυντὴς
ΔΗΜ. ΜΠΟΓΡΗΣ

Ἕνα δημάτιο γεμισμένο μὲ χαρὰ τοῦ καταστήματος
ΜΙΧ ΧΑΝΤΕΛΗ
Ὁμονοίας 8 τηλ. 32-484
δὲν λαμβάνουν πολυτελεῖς ἀπαιτήσεις

ΑΜΑΡΥΣΙΟΝ
ΧΛΜ.
ΥΓΕΙΑ ΔΡΟΣΙΑ ΦΟΙΝΙΚΙΑ
ΣΤΟ ΜΑΡΟΥΣΙ
ΕΚΛΡΟΜΕΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ
Μαρούσι

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ. - 4 - ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΟΥ

Ἔξοδος

Τὴν Πέμπτην λοιπὸν ἀποχαιρετοῦμε!... Καὶ καλὴν ἀνάμισιν τὸν Ὀκτώβριον...

Τὰ ἔχρε αὐτὰ καὶ ἀμέρωα λόγια ἀπευθυνόμενα πρὸς τὸν ἀγαπητὸν μας φίλον Ἀλμπέρτον, Τέσσερις ἀλληλοφίλοι καὶ Ἀστυπόνοι, ἐξεκινήσαμεν γιὰ τὴν ἀ. ὁ ἄνω μικρὸ νησί, μιὰν ἀνακάλεση φωτὸς καὶ σώματος μακρὰν ἀπὸ τὴν τύρβην τῆς Ἀθήνας. Ἔλεγαν ἀπὸ συγκεντρώσεις καὶ ἀπὸ ἀγανακτήσεις τὴν πολύβοον... Ἔξω ἀπὸ τὴν βεράντα, καὶ κουβεντιάζ ἀ ἀ ἀ

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΣΥΝΑΨΙΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ Μ.ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΡΣΟΒΙΑΝ

ΝΕΑ ΓΕΡΜΑΝΟΠΟΛΩΝΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Πολωνίας κόμις Ραζύνσκι συνηντήθη σήμερον μετὰ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν καὶ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ. Κατὰ τὴν συνάντησιν συνεζητήθησαν αἱ ἀγγλοπολωνικαὶ σχέσεις καὶ αἱ μετὰ τῆς Ρωσίας διαπραγματεύσεις. Ὁ κ. Ραζύνσκι ἐξέθεσε τὰς πολωνικὰς ἀνάγκας σχετικῶς μὲ τὴν χρηματοδότησιν τῶν πολωνικῶν ἐξοπλισμῶν. Ἀγγλικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Κλαϊῦτον ἐπέστρεψε τελευταίως ἐκ Πολωνίας καὶ ὑπέβαλεν ἔκθεσιν, ἡ ὁποία ἐχρησιμοποιήθη ὡς βάσις τῶν σημερινῶν συνομιλιῶν. Οἱ πολωνικοὶ κύκλοι ἐπιμένουν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιταχύνσεως τῆς δημιουργίας πολωνικοῦ βαρέος πυροβολικοῦ καὶ βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων. Δὲν εἶνε γνωστὸν ἀκόμη πῶς θὰ χρηματοδοτήσῃ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις τοὺς πολωνικοὺς ἐξοπλισμούς, πιστεύεται ὅμως ὅτι θὰ χορηγηθοῦν πιστώσεις μεταξὺ 20 καὶ 30 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Μόλις ληφθῇ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, θὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν κ. Ραζύνσκι.

Ἀφ' ἑτέρου, ὁ κ. Τσάμπερλαιν καὶ ὁ λόρδος Χάλιφαξ παρέσχον εἰς τὸν πολωνὸν πρεσβευτὴν πληροφορίας ἐπὶ τῶν μετὰ τῆς Ρωσίας διαπραγματεύσεων.

Ἐν τέλει ὁ πολωνὸς πρεσβευτὴς ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἀγγλοπολωνικαὶ διαπραγματεύσεις θὰ καταλήξουν συντόμως εἰς ἐπιτυχῆ συμφωνίαν, ἡ ὁποία θὰ συμβάλῃ σημαντικῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ εἰς τὴν πρόληψιν νέας κρίσεως κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας. Κατὰ τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους, αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς προσωρινῆς ἀγγλικῆς ἐγγυήσεως πρὸς τὴν Πολωνίαν εἰς ἀμοιβαίαν ἀγγλοπολωνικὴν συμφωνίαν θὰ καταλήξουν συντόμως εἰς αἴσιον πέρας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βαρσοβίας, ὅτι, κατὰ τὰς πολωνικὰς ἐφημερίδας, τριάκοντα ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἐπετέθησαν ἐναντίον οἰκίας Πολωνοῦ πολίτου εἰς τὸ Ντάντσιχ, ἔθραυσαν τὰς θύρας καὶ εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτῆς. Ὁ Πολωνὸς ἐκάλεσε τὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία τὸν συνέλαβε, μὲ τὴν κατηγορίαν, ὅτι προεκάλεσε συνάθροισιν. Ἀφ' ἑτέρου, αἱ πολωνικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουν, ὅτι ἄγνωστοι ἔθραυσαν τοὺς ὑελοπίνακας τῆς πολωνικῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν πόλιν Στανισλάδ.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΧΑΛΙΦΑΞ ΚΑΙ ΓΚΡΑΝΤΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἀναχωρεῖ ἀπόψε εἰς Ρώμην διὰ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸ Μέγα Φασιστικὸν Συμβούλιον. Ὁ κόμις Γκράντι πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του συνηντήθη μὲ τὸν λόρδον Χάλιφαξ — διὰ πρώτην φορὰν κατόπιν πολλῶν ἑβδομάδων — ἵνα δυνηθῇ νὰ πληροφορήσῃ τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς βρεταννικῆς πολιτικῆς. Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι δηλοῦν, ὅτι ζήτημα καταγγελίας τῶν ἀγγλοϊταλικῶν συμφωνιῶν δὲν ἀντιμετωπίζεται, παρὰ τὴν Ἰταλικὴν ἀντίδρασιν μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς ἀγγλοτουρκικῆς συμφωνίας, ἐκκρεμοῦν ὅμως εἰσέτι αἱ προβλεπόμεναι τεχνικαὶ διαπραγματεύσεις διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀγγλοϊταλικῶν συνόρων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα ζητήματα, ἐνδιαφέροντα τὰς δύο χώρας καὶ δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι θὰ διεξαχθοῦν προσεχῶς. Οἱ ἴδιοι κύκλοι βεβαιοῦν, ὅτι ὁ λόρδος Χάλιφαξ, ὅλως ἀτομικῶς, παρεπονέθη εἰς τὸν κ. Γκράντι διὰ τὸν τελευταῖον λόγον του.

ΑΠΕΤΕΦΡΩΘΗ Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ Η ΕΚΔΟΧΗ ΣΑΜΠΟΤΑΖ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βαρσοβίας ὅτι πυρκαϊὰ ἐξερράγη κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς σήμερον εἰς τὸν κεντρικὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς πολωνικῆς πρωτευούσης. Περὶ ὥραν 10ην τὸ πῦρ εἶχε προσλάβει γιγαντιαίας διαστάσεις καὶ ὁλόκληρον τὸ κτίριον τοῦ σταθμοῦ ἠπειλεῖτο ἐκ καταστροφῆς. Εὐθὺς ὡς τὸ πῦρ ἐγένετο ἀντιληπτόν, ὅλαι αἱ πυροσβεστικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς πόλεως ἔφθασαν εἰς τὸν σταθμόν, ὁ ὁποῖος ἐκλείσθη δι' ἰσχυρᾶς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἡ κίνησις μὲ τὰς ἑπαρχίας ἐγένετο διὰ διαμέσων σταθμῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ προάστια τῆς πόλεως. Ἀμέσως ἤρχισαν ἔρευναι διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς αἰτίας τοῦ πυρός.

Ὑπό τινων ἐκφράζονται φόβοι ὅτι πρόκειται περὶ σαμποτάζ, οἱ ἔγκυροι ὅμως πολωνικοὶ κύκλοι ἀποκρούοὖν διαρρήδην τὴν ἔκδοχὴν ταύτην. Τὸ καταστραφὲν κτίριον ἦτο νεότευκτον ἡ προξενηθεῖσα δὲ ἐκ τοῦ πυρὸς ζημία ὑπολογίζεται εἰς 200 ἑκατ. φράγκων. Ὁ σταθμὸς εὑρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως πλησίον τῆς διασταυρώσεως τῶν δύο σημαντικωτέρων ὁδῶν τῆς πολωνικῆς πρωτευούσης. Πολλὰ διαμερίσματα κατέρρευσαν. Οἱ τοῖχοι τοῦ νέου οἰκοδομήματος δὲν κατέπεσαν, ἀλλ' ἔχουν καταστραφῆ ἀπὸ τὸ πῦρ. Ὁπωσδήποτε ἡ πυρκαϊὰ ἐνετοπίσθη καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἐπεκταθῇ. Τὰ θύματα εἶνε εἰς νεκρὸς πυροσβέστης καὶ τέσσαρες βαρέως τραυματισθέντες.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, ἡ πυρκαϊὰ προεκλήθη ἀπὸ ἔκρηξιν δοχείου περιέχοντος πεπιεσμένον ἀέρα καὶ ὀφειλομένην εἰς σπινθῆρα προερχόμενον ἀπὸ ὀξυδρικὸν πυρεῖον.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ «ΘΕΤΙΣ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία),— Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν λόρδος Στάνωπ παρέχων εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων τὰς τελευταίας πληροφορίας ἐπὶ τοῦ δυστυχήματος τοῦ ὑποβρυχίου «Θέτις» ἀνήγγειλεν, ὅτι τὸ σκάφος ἔχει προσδεθῆ ὁλόγυρα μὲ τρία συρματόσχοινα πρὸς ἀνύψωσιν καὶ ὅτι ἐτέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον τὰ εἰδικὰ ἀνελκυστικὰ μηχανήματα. Ἐὰν ἡ καλοκαιρία ἐξακολουθήσῃ εἶνε πιθανὸν προσέθεσεν ὁ ὑπουργὸς, νὰ γίνῃ ἐντὸς 48 ὡρῶν ἡ πρώτη δοκιμαστικὴ ἀπόπειρα πρὸς ἀνέλκυσιν, δηλαδὴ τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς δυσχερείας, πρὸ τῶν ὁποίων εὑρέθησαν οἱ δύται, δυσχερείας, τὰς ὁποίας ὡς εἶπε τὸ κοινὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ ἐντελῶς, καθώρισεν ὅτι τὰ ρεύματα ἦσαν τόσον ἰσχυρά, ὥστε οἱ δύται δὲν ἠμποροῦσαν νὰ σταθοῦν ὀρθιοι ὑπὸ τὸ ὕδωρ παρὰ μόνον διὰ ὀραχὺ χρονικὸν διάστημα καὶ τοῦτο ὅταν ἔπαυσεν ἡ παλίρροια. «Ἡ ἐπικλινὴς θέσις, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει τὸ ὑποβρύχιον, συνέχισε περαιτέρω ἐκθέτων τὰ γεγονότα εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἀπέκλειε πᾶσαν δυνατότητα ὅπως φθάσῃ κανεὶς μέχρι τοῦ νοσοκομείου ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνοιχθῇ ἡ ὀπή. Ἀσφαλῶς οἱ δύο αὐτοὶ ὡς ἄνω λόγοι ἔκαμαν ὥστε τὸ συμβάν, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἦτο παρὰ ἓν σοβαρὸν ἀτύχημα, νὰ γίνῃ μεγάλη καταστροφή. Ἐκ τῶν ὅσων ἀνέφεραν οἱ ἐπιζήσαντες, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐξῆλθον πλέον ἐκ τοῦ νοσοκομείου, ὅπου διῃτῶντο κατόπιν τῆς δοκιμασίας, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν, προκύπτει ἀφῶς, ὅτι ὅλοι, ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται, συμπεριφέρθησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τρομερᾶς περιόδου, ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν συνέβη τὸ δυστύχημα, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρίστας παραδόσεις τοῦ βρεταννικοῦ ναυτικοῦ τηρήσαντες πλήρη τάξιν. Ὅλοι οἱ ἐπιβαίνοντες ἐπίσης τοῦ σκάφους πολῖται συμπεριεφέρθησαν καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸν ἀρμόζοντα τρόπον». Ὁ λόρδος Στάνωπ ἔπλεξεν ἐπίσης τὸ ἐγκώμιον τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων τῆς «Θέτιδος», οἱ ὁποῖοι, ὡς εἶπεν, ἠρωϊκῶς ὑπέστησαν τὴν δοκιμασίαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΟΙ κ.κ. ΧΙΤΛΕΡ ΚΑΙ ΓΚΑΙΡΙΝΓΚ ΕΞΑΙΡΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΗΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΡΑ·Ι·Χ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΦΡΑΝΚΟ

Η ΙΣΧΥΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἐγένετο σήμερον ἐνταῦθα ἡ ἑορτὴ τῆς πανηγυρικῆς παρελάσεως ἐνώπιον τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ τῶν Γερμανῶν μαχητῶν οἱ ὁποῖοι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἐμφυλίου πολέμου μετέσχον τῶν ἐν Ἱσπανίᾳ ἐπιχειρήσεων. Οὗτοι ἀνέρχονται εἰς 18.000 περίπου ἐξ ὧν 12.000 ἀεροπόροι, 2.500 ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἀνήκοντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τάνκς καὶ τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐξέδρα ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ καγκελλάριος παρηκολούθησε τὴν παρέλασιν εἶχε στολισθῆ μὲ γερμανικὰς καὶ ἱσπανικὰς σημαίας. Οἱ ἀνάπηροι, οἱ τραυματίαι καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν φονευθέντων ἐν Ἱσπανίᾳ Γερμανῶν λεγιονναρίων εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἰδίαν ἐξέδραν ὡς προσκεκλημένοι τοῦ Χίτλερ. Ἐπίσης παρευρίσκοντο ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἡγέται τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος καὶ τοῦ στρατοῦ.

Τὴν 2αν ἀπογευματινὴν ἀκριβῶς ἔφθασεν ὁ καγκελλάριος Χίτλερ καὶ ἀμέσως ἤρχισεν ἡ παρέλασις, ἡγουμένων τῶν ἀεροπορικῶν τμημάτων τῆς λεγεῶνος «Κόνδωρ». Ἡ παρέλασις ἔληξε τὴν 2.40 ἀπογευματινὴν. Ταύτην ἐπηκολούθησε βραδύτερον ἐπιθεώρησις τῆς λεγεῶνος ὑπὸ τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ, συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Γκαῖρινγκ, τοῦ ἀρχιναυάρχου Ραϊντερ, τοῦ στρατηγοῦ φὸν Μπράουχιτς, τοῦ στρατηγοῦ Κάϊτελ, τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας στρατηγοῦ Μίλχ,τοῦ στρατηγοῦ φὸν Ριχτχόφεν καὶ τῶν λοιπῶν διοικητῶν τῆς λεγεῶνος.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΚΑΙΡΙΝΓΚ

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ στρατάρχης Γκαῖρινγκ, ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς λεγιονναρίους, εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἡ σημερινὴ παρέλασίς σας ἐνώπιον τοῦ Φύρερ ἀποτελεῖ τὴν ὡραιοτέραν ἀνταμοιβὴν διὰ τὰ νικηφόρα στρατεύματα, τὰ ὁποῖα δύνανται ἐπίσης νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὰς ζητωκραυγὰς μὲ τὰς ὁποίας τὰ ἐχαιρέτισεν ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς μεγάλης Γερμανίας. Διέβητε τὴν πύλην τοῦ Βραδεμβούργου ὡς νικηταὶ καὶ τώρα ἀπαντᾶτε εἰς τὸ προσκλητήριον τῆς νίκης. Τὸ ὄνομα λεγεὼν Κόνδωρ εἶνε ἀπὸ τινων ἑβδομάδων ὄνομα λαμπρὸν δι' ὁλόκληρον τὸν γερμανικὸν λαόν. Παντοῦ ὅπου κατὰ τὰ τρία ἐπαχθῆ ἔτη τοῦ ἱσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου διεξήχθη ὁ τραχύτερος ἀγών, οἱ Γερμανοὶ λεγιονάριοι εὑρέθησαν εἰς τὰς πρώτας γραμμάς. Τὰ ἱστορικὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων πολεμικῶν γεγονότων τῆς Ἱσπανίας ὅπως: Μαδρίτη, Μπιλμπάο, Σαντάντερ, Μπρουνέτε, Ἔβρος, Καταλανία, Βαρκελώλη, Βαλένθια, συνδέονται στενώτατα μὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν νίκην τῆς λεγεῶνος Κόνδωρ.

«Ἥτο ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ νεαρὰ γερμανικὴ ἀεροπορία ἠδυνήθη νὰ ἐκδηλωθῇ ὡς πρωτεῦον στοιχεῖον μὲ τὴν λεγεῶνα Κόνδωρ καὶ μὲ ἄπειρον εὐτυχίαν εἴδομεν πῶς τὸ νεαρὸν τοῦτο ὅπλον ἠδυνήθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ν' ἀποδείξῃ μετὰ τὴν ἀναγέννησίν του ὅτι γνωρίζει νὰ πολεμᾷ καὶ νὰ νικᾷ. Καὶ μετὰ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον, οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται ἐπανῆλθον εἰς τὴν πατρίδα των. Ἀλλὰ μόνον σήμερον ἠδυνήθησαν νὰ ἐπαναφέρουν νικηφόρους τὰς σημαίας των. Τὸ 1918 δὲν ἔπταισαν οἱ στρατιῶται διότι δὲν ἐπανέφερον νικηφόρους τὰς σημαίας των. Ἔπταισαν μόνον οἱ ἄνανδροι πολιτικοὶ ἄρχηγοί των, οἱ ὁποῖοι ἐστέρησαν τοὺς στρατιώτας ἀπὸ τὸν θρίαμβον ποὺ ἤξιζεν ἡ ἀνδρεία, ἡ δόξα καὶ αἱ θυσίαι των».

Συνεχίζων τὸν λόγον του ὁ στρατάρχης Γκαῖρινγκ, ἐτόνισεν ὅτι οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται εἶνε εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι διότι φέρουν τὴν στολὴν τῶν ἰσχυρῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Ράϊχ, τῆς μεγάλης Γερμανίας, κατὰ ξηράν, κατὰ θάλασσαν καὶ ἀέρα. «Μᾶς ἐμπνέει, εἶπεν, ἄπειρος καὶ ἐκχειλίζουσα εὐγνωμοσύνη διότι δυνάμεθα ἐκ νέου νὰ ὑψώσωμεν ὑπερηφάνως τὴν κεφαλὴν ὡς Γερμανοὶ στρατιῶται, διότι αἱ θυσίαι, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ σύντροφοί μας κατὰ τὸν Μέγαν πόλεμον, δὲν ὑπῆρξαν μάταιαι καὶ διότι αἱ τεράστιαι θυσίαι εἰς αἷμα καὶ εἰς ἀγαθὰ εὗρον τώρα τὴν μεγαλοπρεπῆ ἀνταμοιβήν των. Μᾶς ἐμπνέει αἴσθημα ἀπείρου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ὡδήγησε τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τὴν βαθυτέραν ἀνικανότητα καὶ θλῖψιν εἰς τὸ ἰσχυρὸν Ράϊχ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνεκέντρωσε στερεῶς τὸ ἔθνος».

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ καγκελλάριος Χίτλερ, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς: «Σύντροφοί μου, Ἠμπορῶ ἐπὶ τέλους νὰ σᾶς εἴπω αὐτοπροσώπως ὅτι εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ποὺ σᾶς βλέπω ἐνώπιόν μου καὶ ὅτι εἶμαι πρὸ πάντων πολὺ ὑπερήφανος διὰ σᾶς. Ὁ γερμανικὸς λαὸς ὁλόκληρος συμμερίζεται τὴν ὥραν ταύτην τὰ αἰσθήματά μου. Ἑκατομμύρια Γερμανῶν σᾶς ἐναγκαλίζονται τὴν στιγμὴν ταύτην νοερῶς μὲ ζωηρὰν χαρὰν διότι σᾶς ἐπαναβλέπουν εἰς τὴν πατρίδα. Τὸ 1936 ἡ Ἱσπανία ἐφαίνετο ἀπολεσθεῖσα. Διεθνεῖς δυνάμεις ἐζωπύρωναν τὰς φλόγας τῆς ἐπαναστάσεως, μὲ τὰς ὁποίας ὀνειροπολοῦσαν νὰ ἐκμηδενίσουν ὄχι μόνον τὴν Ἱσπανίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐρώπην. Χριστιανικαὶ ἐπίσης δημοκρατίαι δὲν ἠθέλησαν νὰ στερηθοῦν τῆς χαρᾶς τοῦ νὰ παραδώσουν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὅπλα, πολεμοφόδια, καύσιμον ὕλην καὶ δῆθεν ἐθελοντάς. Ἀπειλητικὸς κίνδυνος ὑψώθη τότε ὑπεράνω τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου, ὅπου αἱ ἀρχαιότεραι πολιτισμέναι χῶραι ἐφαίνοντο ἀπειλούμεναι. Δεκάδες χιλιάδων Γερμανῶν ἠναγκάσθησαν νὰ φύγουν ἐξ Ἱσπανίας καὶ αἱ περιουσίαι των ἐξεμηδενίσθησαν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐδολοφονήθησαν. Γερμανιτὰ ἀτμόβολοια, τὰ ὁποῖα ἀπέστειλα εἰς τὴν σπανασσομένην Ἱσπανίαν διὰ νὰ βοηθήσω τοὺς ἀδελφούς μας Γερμανούς, προσεπάθησαν νὰ σώσουν τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν Γερμανῶν καὶ νὰ ἐπαναφέρουν τοὺς ἀδελφούς μας εἰς τὴν πατρίδα.

Τότε ὡρθώθη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐφάνη ἔχων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του, ὑπακούων εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς συνειδήσεώς του. Ὁ στρατηγὸς Φράνκο ἤρχισε νὰ ἀγωνίζεται διὰ νὰ σώσῃ τὴν Ἱσπανίαν. Ἡ συνωμοσία, τροφοδοτουμένη ἀπὸ ὅλην τὴν ὑφήλιον, ἐστράφη ἐναντίον του. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1936 ἀπεφάσισα νὰ ἰκανοποιήσω ἀμέσως τὴν παράκλησιν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔκαμεν ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐζήτει νὰ τὸν βοηθήσω ἐν τῷ αὐτῷ μέτρῳ καὶ ἐπὶ τόσον χρόνον, ὅσον καὶ ὁ ὑπόλοιπος κόσμος θὰ παρεῖχε τὴν ὑποστήριξίν του πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῶν συμφερόντων τῆς Ἱσπανίας. Τὸ ἔκαμα τοῦτο διότι ἀντελήφθην ὅτι τοιουτοτρόπως ἠδυνάμην νὰ σώσω ἀπὸ τὴν καταστροφὴν ὄχι μόνον τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς τὴν πατρίδα μου. Τὸ ἔκαμα ἐπίσης ἀπὸ οἴκτον διὰ τὰ δεινοπαθήματα τῆς Ἱσπανίας.

Τοιουτοτρόπως ὁ γερμανικὸς ἐθνικοσοσιαλισμὸς ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἐθνικῆς Ἱσπανίας καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐνεργὸν τοῦτο μέρος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Ἐνέκρινα τὴν συμμετοχὴν αὐτὴν τοῦ γερμανικοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον ἀπὸ βαθεῖαν συμπάθειαν πρὸς τὴν χώραν αὐτὴν, ἡ ὁποία κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον παρέμεινεν οὐδετέρα καὶ φίλη παρ' ὅλας τὰς ἀποπείρας ἐκβιασμοῦ, τὰς ἐξασκηθείσας ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἐπ' αὐτῆς. Τοιουτοτρόπως ἐξέφρασα τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Ἱσπανίαν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐνέργειά μου ἐκείνη ἐγένετο ἐν ἀπολύτῳ συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Ἰταλίας, καθ' ὅσον ὁ Μουσσολίνι, ἐμπνεόμενος ὑπὸ τὰς αὐτὰς μὲ ἐμὲ ἀντιλήψεις, εἶχεν ἀποφασίσει νὰ παράσχῃ τὴν ἰταλικὴν βοήθειαν πρὸς τὸν σωτῆρα τῆς Ἱσπανίας εἰς τὸν ἀγῶνά του κατὰ τῶν ὀργανωμένων διεθνῶν καταστροφέων. Ἐνεφανίσθη, λοιπόν, διὰ πρώτην φορὰν ἡ πρακτικὴ ἀπὸ κοινοῦ ἐκδήλωσις τοῦ στενοῦ ἰδεολογικοῦ συνδέσμου τῶν δύο χωρῶν μας τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Αἱ διεθνεῖς πλουτοκρατίαι δὲν ἠθέλησαν νὰ κατανοήσουν τὰ ἰδεολογικὰ αὐτὰ ἐλατήρια τῶν δύο χωρῶν. Ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα αἱ ἀγγλικαὶ καὶ γαλλικαὶ ἐφημερίδες μετέδιδον ψεύδη πρὸς τοὺς ἀγαγνώστας των καθ' ἃ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία ἐσκόπευον νὰ κατακτήσουν τὴν Ἱσπανίαν καὶ νὰ τὴν διανεμηθοῦν μεταξύ των, πρὸ πάντων δὲ νὰ τῆς κλέψουν τὰς ἀποικίας της. Τὰ γραφόμενά των ταῦτα ἀπετέλουν ἰδέας, αἱ ὁποῖαι εἶνε προσφιλεῖς εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν καὶ ὄχι εἰς ἡμᾶς, καθ' ὅσον ἡ ἀρπαγὴ ξένων ἀποικιῶν ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν μέρος τῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας ἐπιτρέπουν καὶ ἐφαρμόζουν αἱ ἐν λόγῳ δημοκρατίαι. Ἐνθυμεῖσθε τὸ ψεῦδος, τὸ ὁποῖον ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην περὶ δῆθεν ἀποβάσεως γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ Ἱσπανικὸν Μαρόκον. Μὲ τοιαύτας ψευδολογίας οἱ πολιτικοὶ δημοσιογράφοι τῶν δημοκρατιῶν προσεπάθησαν νὰ ἐξεγείρουν τὰς χώρας των καὶ ἐπεχείρουν διαρκῶς νὰ ἐξαπολύσουν διὰ τῆς Ἱσπανίας τὴν παγκόσμιον καταστροφήν, τὴν ὁποίαν ηὔχοντο ὁλοψύχως, ἤτοι γενικὸν πόλεμον μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΡΑ·Ι·Χ

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα, σύντροφοί μου, κατὰ τὴν ὁποίαν σᾶς ἐγένετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ράϊχ ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ ποὺ σᾶς ἤξιζε, θέτει παραλλήλως τέρμα εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν τοῦ ψεύδους. Διότι σᾶς ἔδωσα τὴν διαταγὴν νὰ βοηθήσετε μόνον τὴν Ἱσπανίαν εἰς τὸν ἀγῶνά της.

Ἰδοὺ τώρα, σύντροφοί μου, ποὺ ἐπανήλθατε εἰς τὴν πατρίδα, ἀφοῦ ἐξεπληρώσατε ἡρωϊκῶς τὴν ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν σᾶς ἀνέθεσαν. Ὁ γερμανικὸς λαὸς σᾶς ὑποδέχεται μὲ ἰδιαιτέραν ὑπερηφάνειαν καὶ ἀνανεώνει τοὺς ἐπαίνους, τοὺς ὁποίους σᾶς ἐξέφρασεν ὁ ἥρως τῆς Ἱσπανικῆς ἐλευθερίας. Ἐλυπήθημεν πολὺ διότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τηροῦμεν σιγὴν διὰ τὸν ἀγῶνα σας ἐπὶ τόσα ἔτη. Ἀλλὰ τώρα ὁλόκληρον τὸ γερμανικὸν ἔθνος σᾶς χαιρετᾷ μὲ ὑπερηφάνειαν ὡς τέκνα του. Εὐχαριστεῖ ἐπίσης ὁλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν νὰ θυσιάσουν τὴν ζωήν των ἢ τὴν ὑγείαν των εἰς τὴν ἀποστολὴν ταύτην καὶ εὐχαριστεῖ τέλος τὰς οἰκογενείας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἀπώλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰ τέκνα των. Οἱ ἀδελφοὶ καὶ τὰ τέκνα αὐτὰ ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀλλὰ ὁ θάνατος των καὶ ἡ θυσία των ἔδωσαν ζωὴν εἰς ἀναριθμήτους ἄλλους Γερμανοὺς διὰ τὸ μέλλον. Οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ κατανοήσῃ περισσότερον τὴν θυσίαν των ἀπὸ τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν Ράϊχ, τὸ ὁποῖον, ἐξελθὸν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ Παγκοσμίου πολέμου, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποστῇ καὶ αὐτὸ τόσας θυσίας χάριν τῆς γερμανικῆς ἀναγεννήσεως.

Σᾶς εὐχαριστῶ στρατιῶται τῆς λεγεῶνος καὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ διὰ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας, διὰ τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν πειθαρχίαν, τὴν ὑπακοήν καὶ, πρ